

خبر

درآمدزایی بانگهداری از نوه‌ها

از این به بعد پدر و مادرها در یکی از کشورهای اروپایی مجاز خواهند بود که روزهای مرخصی با حقوق خود پس از به دنیا آمدن فرزندشان را به افرادی که قیم قانونی آن‌ها به حساب نمی‌آیند، مانند پدربزرگ و مادربزرگ یا حتی دوستان خود، انتقال دهند. سوئد اولین کشوری بود که در سال ۱۹۷۴ میلادی مرخصی استحقاقی والدین را به پدران نیز تعمیم داد. به گفته آژانس بیمه اجتماعی سوئد، امروزه پدران حدود ۳۰ درصد از مرخصی استحقاقی والدین را دریافت می‌کنند.

حالا با گذشت ۵۰ سال از مرخصی استحقاقی پس از زایمان به پدران، این‌بار پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها هم در سوئد می‌توانند برای نگهداری از نوه‌های خود حقوق بگیرند. این اصلاحات که توسط دولت سوئد به اجرا گذاشته شد، امکان انتقال روزهای مرخصی با حقوق والدین یا همان مرخصی زایمان را به بستگان یا دوستان فراهم می‌کند. سازمان بیمه تأمین اجتماعی سوئد اعلام کرد که این طرح جدید برای ارائه اعتطاف‌پذیری بیشتر به خانواده‌ها طراحی شده است. قوانین جدید مرخصی زایمان، به والدین امکان می‌دهد که حداکثر ۴۵ روز از مرخصی استحقاقی خود را به فردی که قیم قانونی نوزاد آن‌ها نیست، منتقل کنند. مشروط بر اینکه گیرنده برای دریافت کمک هزینه والدین بیمه شده باشد که البته اکثر مردم سوئد این‌گونه هستند. برای والدین مجرد نیز، از مجموع ۴۸۰ روز مرخصی استحقاقی، تا ۹۰ روز به ازای هر فرزند قابل انتقال است. به گفته استغاف فورسبرگ، مدیر اجرایی بیمه والدین اداره تأمین اجتماعی سوئد این اصلاحات به والدین، به‌ویژه سرپرستان مجرد و خانواده‌ها فرصت‌های بیشتری می‌دهد و احتمالاً به برابری جنسیتی کمک می‌کند. بر اساس قانون جدید، حتی بازنشستگان می‌توانند مرخصی با حقوق مربوط به والدین را دریافت کنند. در این صورت، حقوق بر اساس مستمری بازنشستگی محاسبه می‌شود. فردی که این کمک‌هزینه را دریافت می‌کند، در طول مدت دریافت آن، اجازه ندارد به دنبال کار برگردد یا تحصیل کند. ماریا کارلسون، مادری مجرد که با پسر سه‌ساله‌اش لیام در استکهلم زندگی می‌کند، از این قانون جدید خوشحال است. او که شاغل و تسکرسپرست است، به‌طور مرتب از والدینش کمک می‌گیرد. ماریا گفت: «مادرم از زمان تولد لیام به من کمک می‌کند. او بسیار مفید بوده و اکنون در دوروی هفته لیام را از مهدکودک برمی‌دارد. کمکی که به من اجازه می‌دهد تا کمی بیشتر کار کنم، چون به‌صورت نیمه‌وقت کار می‌کنم تا بتوانم از نظر اقتصادی روی پای خود بایستم.» ماریا اضافه کرد: «خیلی خوب است که اکنون با این طرح جدید می‌توانم روزهای مرخصی خود را به مادرم انتقال دهم تا او نیز به نحوی جریان مالی دریافت کند.»

مادر ماریا که خود نیز قبلاً در اداره تأمین اجتماعی سوئد کار می‌کرد و اکنون بازنشسته شده است، برنامه جدید را طرح خوبی برای همه می‌داند. او گفت: «برای مثال من دوبار در هفته کمک می‌کنم و تقریباً به یک روال تبدیل شده است اما اگر قرار باشد که یک هفته کامل از لیام مراقبت کنم، مثلاً اگر بیمار شود، خوب است که بتوانم این کمک‌هزینه را دریافت کنم.» هنگامی که روزهای مرخصی پس از ازایمان انتقال داده می‌شوند، گیرنده‌ای که از کودک مراقبت می‌کند می‌تواند برای دریافت آن اقدام کند. ماریا در ماه اوت حدود ۱۰ روز از مرخصی خود را از طریق وب‌سایت اداره تأمین اجتماعی به مادرش انتقال داد تا این طرح جدید را امتحان کند. «در این میان، منتقدان این طرح نگرانی خود را درباره برون‌سپاری مراقبت از کودکان به دیگران بیان کرده‌اند. وقتی این طرح در سپتامبر ۲۰۲۳ عنوان شد، چندین سازمان کارگری در سوئد انتقاد کردند که این قانون می‌تواند باعث شود والدین مراقبت از فرزندانشان را به اقوام یا پرستاران حرفه‌ای واگذار کنند و آن را به نوعی شبیه به خدمات پرستاری دانستند. در جلسه‌ای در اکتبر سال ۲۰۲۳، آنا تنجه، وزیر امور سالمندان و تأمین اجتماعی سوئد احتمال سوءاستفاده از این طرح برای پرداخت مالی به پرستاران کودک را بسیار کم ارزیابی کرد. او تأکید کرد که دولت آماده است تا با هرگونه سوءاستفاده یا تقلب در سیستم رفاهی برخورد کند. تنجه یادآور شد که هدف اصلی این قانون، کمک به والدین برای ایجاد تعادل بین کار و زندگی خانوادگی است تا بتوانند آزادانه بهترین تصمیمات را برای فرزندانشان بگیرند. بر اساس آمار اداره تأمین اجتماعی سوئد تا پایان اوت سال گذشته میلادی ۱۴۵۶ نفر روزهای مرخصی بعد از زایمان خود را به فردی غیر از سرپرست قانونی کودک منتقل کرده بودند.

گزارش
ایسلند در حالی با سن بازنشستگی ۶۷ سال، در صدر فهرست بالاترین سن بازنشستگی جهان قرار گرفته که در بسیاری از کشورها سن بازنشستگی بین ۶۰ تا ۶۵ سال تعیین شده است.

میانگین سن بازنشستگی در سراسر جهان که کشوری به کشور دیگر و تحت‌تأثیر عوامل بی‌شماری از جمله عرضه نیروی کار، امید به زندگی و مسائل مالی به‌طور قابل توجهی متفاوت است. به‌طور کلی سن بازنشستگی در کشورهای مختلف بین ۶۰ تا ۶۷ سال متغیر است. اگر به دنیای جذاب سیاست‌های بازنشستگی نگاهی بیندازیم، کشورهایی را در رأس و موفق خواهیم دید که سن بازنشستگی خود را بالاتر نگه داشته‌اند؛ زیرا در این کشورها کارمندان سال‌های طلایی بازنشستگی خود را دیرتر از سایر کشورها شروع می‌کنند. به‌نظر می‌رسد در این کشورها به این جمله که «سن فقط یک عدد است» اعتقاد دارند و شهروندان آن‌ها تا پایان عمر کاری خود به مشارکت فعالانه در جامعه ادامه می‌دهند.

در برخی کشورهای دنیا سن بازنشستگی برای زنان و مردان باهم تفاوت‌هایی دارد. آمارها نشان می‌دهد که سن بازنشستگی در بسیاری از کشورها در حال افزایش است و این افزایش‌ها اغلب از دهه ۲۰۱۰ شروع شده است. پیش از بررسی سن بازنشستگی در کشورهای مختلف جهان، ابتدا لازم است به تعریف بازنشستگی بپردازیم:

«بازنشستگی یعنی کناره‌گیری از ادامه شغل به علت بالا بودن سن که گاهی در اثر بیماری و ازکارافتادگی صورت می‌گیرد. شخص بازنشسته تا زمانی که زنده است از حقوق بازنشستگی استفاده می‌کند و پس از مرگش بازماندگان و افرادی که واجد شرایط دریافت این حقوق هستند حقوق بازنشستگی او را دریافت می‌کنند. بازنشستگی مانند سایر تحولات زندگی، اغلب استرس‌زاست. طبق بررسی سن بازنشستگی در سراسر جهان، کشورهای همسایه از جمله هند و چین عمدتاً سقف سن بازنشستگی را ۶۰ سال تعیین کرده‌اند. البته چین به‌نازگی برای اولین‌بار از دهه ۵۰ تاکنون، سن بازنشستگی را افزایش داد و اعلام کرد سن بازنشستگی مردان از ۶۰ به ۶۳ سال در یک دوره ۱۵ ساله از سال ۲۰۲۵، افزایش خواهد یافت. زنان در مشاغل یقه‌آبی به جای ۵۰ سال فعلی در ۵۵ سالگی بازنشسته خواهند شد، در حالی که سن بازنشستگی زنان در مشاغل یقه سفید از ۵۵ سال به ۵۸ سال افزایش می‌یابد. در کشورهای اروپایی نیز

گزارش

حقوق خوب برای هرکسی نسبت به تجربه، نوع شغل و انتظارااش متفاوت است. اما به‌طور کلی مفهوم حقوق خوب در اروپا چه معنایی دارد و با چه میزان درآمد می‌توان زندگی بی‌دغدغه‌ای را در یکی از پایتخت‌های اروپایی تجربه کرد؟

کریس چیستین، مدیر پژوهش‌های مؤسسه تحقیقات اقتصادی بر این باور است که حقوق خوب به عواملی چون محل زندگی، تجربه کاری، تحصیلات، صنعت، نیازها و سبک زندگی بستگی دارد. با وجود این، هر حقوقی بالاتر از سطح میانگین می‌تواند به‌عنوان حقوق خوب در نظر گرفته شود. در واقع حقوق بالاتر از میانگین، هم‌زمان با پوشش هزینه‌های اولیه زندگی، امکان ذخیره پول برای تفریحات شخصی از جمله سفر و سرگرمی‌های مختلف و همچنین پس‌انداز را فراهم می‌کند.

• برلین

بنابر آمار مؤسسه مشاور مالی تلنت آپ (Talent Up)، حقوق ناخالص بین ۶۴ تا ۷۰ هزار یورو در سال در آلمان، یعنی حدود ۴۰ تا ۴۳ هزار یورو در سال به‌صورت خالص، حقوق خوبی به حساب می‌آید. این میزان برابر درآمد خالص ماهانه بین ۳۰۰ تا ۳۶۰۰ یورو است. البته با توجه به هزینه زندگی بالاتر در برلین، دستمزدها در پایتخت آلمان به نسبت سایر شهرهای این کشور بالاتر است. مایکل استول، مدیرعامل شرکت مدیریت منابع انسانی منپاور در بریتانیا می‌گوید: «اگرچه هزینه‌های زندگی در برلین در سال‌های اخیر افزایش داشته اما زندگی در پایتخت آلمان هنوز به نسبت سایر پایتخت‌های اروپایی چون پاریس و لندن مقرون به‌صرفه‌تر است.»

او می‌افزاید: «حقوق ناخالص یک کارمند متخصص، با سابقه کاری متوسط در برلین بین ۴۰ تا ۶۰ هزار یورو در سال است.»

• لندن

به گزارش شرکت خدمات ملکی هاوسینگ انیور (Housinganywhere) متوسط حقوق ماهیانه در بریتانیا ۲۲۹۷ پوند است. با توجه به اینکه در سال ۲۰۲۳

۱۰ کشور

با بالاترین سن بازنشستگی را بشناسید

۶۷ سال است و این قانون از سال ۱۹۷۰ میلادی تاکنون در این کشور اجرا شده است. البته این امکان وجود دارد که از ۶۲ سالگی فرد خود را بازنشسته اعلام و از مزایای بازنشستگی استفاده کند ولی به کار تمام‌وقت هم ادامه دهد.

۳- هلند

در سال ۲۰۲۰، مستمری پایه سالمندی در هلند از سن ۶۶ سال و چهار ماه قابل پرداخت بود. با این حال، سن قانونی بازنشستگی به تدریج در سال ۲۰۲۴ به ۶۷ سال افزایش یافت. در حالی که هیچ الزام قانونی برای کارفرمایان برای پرداخت حقوق بازنشستگی به کارمندان وجود ندارد اما توافقنامه‌های کاری صنعتی نشان می‌دهد که حدود ۹۰ درصد از کارکنان تحت پوشش هستند.

۴- استرالیا

میانگین سن بازنشستگی در استرالیا برای مردان و زنان حدود ۶۶ سال است. طبق مطالعات انجام‌شده استرالیا یکی از سیستم‌های بازنشستگی مناسب را در دنیا دارد. البته این جایگاه بعد از اجرای اصلاحاتی در این کشور در سال‌های اخیر ایجاد شد. در ابتدا طرح افزایش سن بازنشستگی در این کشور نگرانی‌هایی را برای سالمندان در پی داشت اما مدتی پس از آن، استرالیا با هدف جذب حداکثر افراد برای زندگی در این کشور، سیستم‌های حمایتی ایجاد کرد که حمایت از سالمندان هم بخشی از آن بود.

۵- ایرلند

در ایرلند بازنشستگان از سن ۶۶ سالگی واجد شرایط استفاده

• یکشنبه ۸ مهر ۱۴۰۳ • شماره ۴۴۹

از مستمری دولتی هستند. پیش از این، قرار بود سن واجدین شرایط در سال ۲۰۲۱ به ۶۷ سال افزایش یابد اما قانون این تصمیم را که توسط دولت گرفته شده بود لغو کرد.

۶- انگلیس

سن بازنشستگی در انگلیس در حال حاضر ۶۶ سال برای مردان و زنان است و پیش‌بینی می‌شود این عدد بین سال‌های ۲۰۲۸-۲۰۲۶ به ۶۷ سال افزایش یابد. طبق اعلام سازمان توسعه و همکاری اقتصادی، حداقل مستمری استاندارد دولتی برای افراد مجرد ۱۷۷٫۱۰ پوند و برای زوج‌ها ۲۷۰٫۳۰ پوند است.

۷- آمریکا

بنا به اعلام سازمان توسعه و همکاری اقتصادی، سن عادی بازنشستگی در آمریکا تا سال ۲۰۲۰ برای افرادی که ۶۲ سال را تمام کرده باشند، ۶۶ سال و هشت ماه بود که این عدد برای آن‌هایی که در سال ۲۰۲۲، سن ۶۲ سال را تمام کرده‌بودند به ۶۷ سال افزایش یافت. واجد شرایط بودن برای مزایای بازنشستگی در ایالات متحده، بستگی به تعداد سال‌هایی دارد که در آن سهم بیمه پرداخت می‌شود و حداقل شرط ۱۰ سال است.

۸- آلمان

در حال حاضر، آلمانی‌ها مستمری منظم دوران پیری خود را از ۶۵ سالگی و با حداقل پرداخت پنج سال حق بیمه دریافت می‌کنند. کسانی که کمتر از پنج سال پرداختی حق بیمه داشته باشند، واجد شرایط دریافت هیچ مزایایی نیستند.

۹- دانمارک

سن بازنشستگی عمومی در دانمارک در حال حاضر حدود ۶۶ سال است و انتظار می‌رود در سال ۲۰۳۰ به تدریج به ۶۸ سال افزایش یابد. مزایای بازنشستگی در دانمارک براساس تعداد سال‌هایی محاسبه می‌شود که فرد از سن ۱۵ سالگی تا سن بازنشستگی در این کشور اقامت داشته است. به‌طور خاص اگر کسی به مدت ۴۰ سال در دانمارک کار کرده و اقامت داشته باشد، واجد شرایط دریافت مستمری کامل است.

۱۰- پرتغال

در این کشور جنوب اروپا، در سال ۲۰۱۵-۲۰۱۴ سن عادی بازنشستگی ۶۶ سال بود که این عدد در سال ۲۰۲۰-۲۰۱۹ به ۶۶ سال و پنج ماه افزایش یافت. علاوه بر مستمری عادی سالمندی، افراد نیز هر سال در ماه‌های ژوئیه و دسامبر مبلغی معادل مستمری ماهانه دریافت می‌کنند. این در حالی است که در کشورهایی مانند اتریش، بلژیک، کانادا، شیلی، فنلاند، ژاپن، مکزیک، نیوزیلند، لهستان، اسپانیا، سوئد، سوئیس، آرژانتین، کرواسی، قبرس و رومانی میانگین سن بازنشستگی ۶۵ سال است.

ناخالص خوب برای یک کارمند متخصص با سابقه متوسط در رم معمولاً بین ۳۵ تا ۵۰ هزار یورو در سال است. آقای استول توضیح می‌دهد: «حقوق‌ها در رم به‌طور کلی در مقایسه با شهرهای اروپای شمالی پایین‌تر است. این تا حدی با هزینه‌های پایین‌تر زندگی در پایتخت ایتالیا سازگار است.» به گزارش گروه سرمایه‌گذاری سلری اکسپرس (Salary Express) حقوق ناخالص خوب در رم بین ۳۷۵۰ تا ۵۶۹۰ یورو در ماه است.»

سلری اکسپرس حقوق ناخالص ماهیانه خوب در دیگر پایتخت‌ها را نیز به این شرح تخمین زده است: آتن، پایتخت یونان ۲۲۵۰ تا ۳۱۰۰ یورو هلسینکی، پایتخت فنلاند ۴۵۱۰ تا ۶۸۳۰ یورو کپنهاگ، پایتخت دانمارک ۵۴۰۰ تا ۸۱۸۰ یورو استکهلم، پایتخت سوئد ۲۹۰۰ تا ۵۹۰۰ یورو

حقوق و مزایا را در نظر بگیرید

حقوق خوب فقط به معنای درآمد خالص خوب نیست، بلکه باید کل بسته حقوق و مزایا شامل پاداش‌ها، گزینه سهام شرکت، بیمه خدمات درمانی، بازنشستگی، مرخصی با حقوق و دیگر مزایا هم در نظر گرفته شود. در برخی موارد مزایا می‌تواند حتی باعث جذابیت حقوق پایین‌تر برای متقاضیان کار شود.

پاول آدریان، محقق مؤسسه اقتصادی ایما (EMEA) با تأکید بر اینکه جهان در حال گذراندن یک تحول بزرگ تاریخی دربراره اشتغال است گفت: «بنابر داده‌های ما جست‌وجو برای کارهای از راه دور و یا به‌صورت ترکیبی (از راه دور و در محل) در فرانسه، آلمان، اسپانیا و بریتانیا در بالاترین سطح و یا نزدیک به بالاترین سطح خود قرار دارد.»

بنابر بررسی سال ۲۰۲۳ اداره کل سیاست منطقه‌ای و شهری کمیسیون اروپا درباره کیفیت زندگی در شهرهای اروپایی، تنوع بالایی در میزان رضایت مالی خانوارها در سراسر اروپا وجود دارد. این میزان در آتن با ۳۹ درصد در پایین‌ترین حد و در لوکزامبورگ با ۸۷ درصد در بالاترین حد خود است. همچنین، به‌طور کلی رضایت در کشورهای اروپای شمالی و غربی بالاتر است.

ناخالص دو ۲۲۵۰ یورو در ماه است. برای یک زندگی راحت در اسپانیا حقوق خالص حدود ۲۷۰۰ یورو برای یک نفر و یا ۴۰۰۰ یورو برای یک خانواده درآمد خوبی محسوب می‌شود. با توجه به اینکه میانگین حقوق در مادرید، پایتخت اسپانیا ۱۸ درصد بالاتر میانگین ملی است، حقوق خالص ماهیانه خوب در این شهر ۳۱۸۵ یورو محسوب می‌شود. آقای استال یادآور می‌شود: «یک کارمند حرفه‌ای در مادرید می‌تواند انتظار درآمد ناخالص ۳۵ هزار تا ۵۵ هزار یورو در سال را داشته باشد. اگرچه این میزان در مقایسه با پاریس و لندن پایین‌تر است اما با هزینه‌های مناسب‌تر زندگی در پایتخت اسپانیا هم‌خوانی دارد.»

• دوبلین

حقوق ناخالص متوسط در ایرلند برای یک کارمند تمام وقت ۳۲۲۰ یورو است و با درآمد ناخالص ۴۱۰۰ تا شش هزار یورو در ماه می‌توان زندگی راحتی را در این کشور تصور بود.

• رم

به گزارش گروه کارآیایی آمریکایی من‌پاور، حقوق

هزینه زندگی ماهیانه در بریتانیا به‌طور متوسط ۱۹۵۰ پوند بود، در این کشور درآمد خالص ماهیانه میان ۲۵۰۰ تا ۳۳۰۰ پوند به‌عنوان حقوق خوب محسوب می‌شود. با توجه به اینکه میانگین درآمد در لندن ۲۳ درصد بالاتر از میانگین بریتانیاست، حقوق خوب در پایتخت بریتانیا دست‌کم ۳۶۴۳ تا ۴۸۱۵ یورو در ماه است. به گفته مایل استال، درآمد در بریتانیا بسته به نوع فعالیت بسیار متفاوت است. او می‌گوید: «حقوق ناخالص یک کارمند حرفه‌ای در لندن معمولاً بین ۵۰ تا ۷۰ هزار پوند (۵۹ هزار و ۴۵۵ تا ۸۳ هزار و ۲۳۵ یورو) در سال است.»

• پاریس

به گزارش هاوسینگ انیور، حقوق خالص ماهیانه در فرانسه در سال ۲۰۲۴ به‌طور متوسط ۲۵۸۷ یورو است. این در حالی است که به‌دلیل هزینه زندگی بالا در پاریس، حقوق خالص متوسط خوب در پایتخت فرانسه ۳۴۰۰ یورو به‌صورت ماهیانه است.

• مادرید

طبق یافته‌های هاوسینگ انیور، حقوق متوسط در اسپانیا در سال ۲۰۲۴ به‌طور خالص ۱۷۸۵ یورو و